

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

Номер 2052
Окръжен съд – Варна

17.07.2020 г.

Град Варна
III състав

На 15.07.2020 година в закрито заседание в следния състав:

Председател:	Юлия Р. Бажлекова
Членове:	Светлана К. Цанкова Даниела С. Христова

като разгледа докладваното от Даниела С. Христова Въззивно гражданско дело № 20203100501517 по описа за 2020 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по въззивна жалба на ОД на МВР Варна срещу решение № 1339 от 13.03.2020 г., постановено по гр.д.№ 16372 по описа за 2019 г. на Районен съд - Варна, XLVI -ти състав, с което е осъдена ОД на МВР Варна да заплати на Д. В. К. , сумата от 1438.08 лева, представляваща допълнително възнаграждение за положен извънреден /нощен/ труд за периода от 12.10.2016 г. до 30.09.2019 г., получен в резултат на преизчисляване на положен нощен труд с коефициент 1.143, по правилата на чл. 9, ал.2 НСОПЗ, ведно със законната лихва върху тази сума от датата на депозиране на исковата молба 11.10.2019 г. до окончателното изплащане на задължението , на основание чл. 178, ал. 1, т. 3 във връзка с чл. 187, ал. 5, т. 2 от ЗМВР, на основание чл. 86, ал.1 ЗЗД, 274.46 лева, представляваща обезщетение за забава за периода от 01.01.2017 г. до 10.10.2019 г., на основание чл. 86 от ЗЗД , сумата от 307.52 лева, представляваща разноски за дължимата държавна такса и депозит на вещо лице, на основание чл. 78, ал.6 от ГПК и 400 лева съдебно деловодни разноски, на основание чл. 78, ал.6 от ЗЗД.

Жалбата е основана на оплаквания за неправилност и необоснованост на решението. Излага се, че съгласно чл. 141 , ал.1 т.1 от ЗМВР, ищецът е държавен служител и съобразно нормата на ал. 2 от с.р. служебното правоотношение се регламентира само от този закон. Препращането към КТ е изрично и затова, нормите на КТ не се прилагат субсидирано извън лимитативно изброените случаи. Според жалбоподателя, отчитането на извънредния труд при работа на смени се отчита по специален ред, което прави недопустима аналогията с другите държавни служители в гражданските ведомства. Счита, че Наредбата за структурата и организацията на работната заплата, приета с ПМС № 4 от 17.01.2007 г. в сила от 01.07.2007 г. е неприложима са служебното правоотношение с този ищец. Като служител на МВР, брутно му трудово възнаграждение следва да се формира от месечното и допълнителните възнаграждения, а според разпоредбата на чл. 178 от ЗМВР допълнителни възнаграждения се дължат за изпълнение на специфични служебни дейности за извънреден труд. Според жалбоподателя правната уредба на извънредния труд се съдържа в Наредба № 8121 з – 776/29.07.2016 г. на Министъра на вътрешните работи. Следва анализ за съответствие между приложения закон и Директива № 2003/88/ЕО на ЕП и СЕ от 04.11.2003 г. допълнителни възнаграждения се дължат по силата на разпоредбата на чл. 176 от ЗМВР. Изброява редица привилегии на служителите на МВР, предвидени в ЗМВР, различни от предвидените в КТ за всички останали служители и по аргумент за противното счита, че КТ е неприложим. С горепосочените доводи жалбоподателят мотивира възражение за неправилност на обжалваното решение поради неправилно приложение на материалния

закон.

Оспорва се и решението и по съображения за неправилно подвеждане на фактите към материално правните норми, като се твърде, че извънреден труд би бил налице, ако служителите работят извън нормативно определеното време, каквато не е настоящата хипотеза. Жалбоподателят счита, че установената по-голяма продължителност на работното време на държавните служители в МВР се явява по-голяма от общата нормална продължителност на работното време по трудови правоотношения съгласно КТ, като това различие се дължи и е обусловено от вменените с разпоредбата на чл.2, ал.2 ЗМВР функции на служителите от МВР.

Навеждат се и доводи, че първоинстанционният съд не е отчетел обстоятелството, че в ЗМВР са предвидени редица компенсаторни механизми – допълнително възнаграждение за прослужено време, размер на основния платен годишен отпуск, по-благоприятен режим на заплащане на извънредния труд, множество обезщетения. Сочи се, че от една страна съдът потвърждава заплащането на положеният нощен труд от служителя в размер на дължимото и потвърдено от събраните доказателства, а от друга – приема превръщането на часовете нощен труд в извънреден такъв и се допуска заплащане на извънреден труд в неговата по-висока стойност, който реално не е положен, при положение, че е безспорно доказано посредством заключението на вещото лице, че нощният труд на ищеца е напълно заплатен от ответника.

Според жалбоподателя, съдът не е изследвал въпроса дали изплатеният извънреден труд е извънреден, защото е над нормата за съответното тримесечие. Счита, че дори и при прилагането на общите трудови норми, на чието съдържание ищецът се позовава, за да обоснове претенцията си, е незаконосъобразно преизчисляването на часовете нощен труд с коефициент 1,143.

Моли да се отмени обжалваното решение и вместо него бъде постановено друго, с което предявеният иск бъде отхвърлен като неоснователен.

Претендира присъждане на разноските по делото.

В отговор от насрещната страна, се оспорва основателността на жалбата, като се излагат съображения за правилност и обоснованост на първоинстанционния съдебен акт с подробни възражения, основание на ЗНА.

На основание чл. 267, ал. 1 от ГПК при извършената служебна проверка съдът констатира, че въззивната жалба е допустима - депозирана е от активно легитимирана страна по делото, имаща правен интерес от обжалването, в срока по чл. 259, ал. 1 от ГПК, отговаря на изискванията за редовност по чл. 260 и чл. 261 от ГПК. В жалбата не са обективирани искания за събиране на нови доказателства.

Делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА производството по делото за разглеждане в открито съдебно заседание **на 29.09.2020 г. от 10:00 часа**, за която дата и час да се призоват страните по делото.

УКАЗВА на страните, че могат да разрешат спора, чрез съдебна спогодба или медиация.

УКАЗВА на страните, че постигането на спогодба взаимни отстъпки ще доведе до бързо и ефективно уреждане на спора.

УКАЗВА на страните, че при постигане на съдебна спогодба, съдът връща половината от внесената държавна такса се връща на ищеца, на основание чл. 78, ал. 9 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____